

Arrest

nr. 161 422 van 4 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 4 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, N.S., alias R.B., alias S.S.S. verklaart de Indiase nationaliteit te bezitten. U behoort tot de Sikh gemeenschap. U werd op 22 januari 1987 geboren onder de naam S.S.S.. In 2002 veranderde uw vader uw naam in R.B. en werd uw geboortedatum 22 januari 1985. U woonde sinds uw geboorte tot 2010 in Barbil in het district Kendujhar van de staat Orissa (Odisha). U ging hier naar school en naar de universiteit. U werkte tot 2010 in Barbil, vervolgens veranderde u van job en verhuisde u naar de stad Jora in Irsil, nog steeds in dezelfde regio. U werkte hier tot 2013, vervolgens veranderde u van baan en verhuisde om de drie maanden van regio, eerst naar Bhuneshwar, dan naar Rourqela, nog steeds in de staat Orissa, dan naar Moga in de staat Punjab en tot slot woonde u in Ludiana, eveneens in Punjab. U

werkte telkens in de telecomsector. Op 24 april 2012 trouwde u met een moslim meisje. Zij zou door haar familie ontvoerd zijn en op 5 september 2013 zou zij door hen zijn gedood. Jullie hadden geen kinderen.

Uw problemen situeren zich op twee vlakken. Ten eerste bent u verwikkeld in een grondconflict met G.S. en zijn broer Go.S.. De grond waarover het gaat is veel geld waard en is reeds lang in het bezit van uw familie. Uw vader en zijn broers verkregen de grond van hun vader, dit werd echter nooit op papier vastgelegd. Begin de jaren 2000 werd uw vader misleid, hij tekende de verkoop van zijn stuk grond. Hierop startten u en uw broer, met begeleiding van een voogd, een procedure in de rechtbank tegen G.S. en zijn broer. U wou uw rechten op het stuk grond behouden. In 2002 begon er een lange procedureslag. Uiteindelijk werd de grond door middel van "a stay decision" aan u en uw broer toegewezen. G.S. ging hier echter niet mee akkoord en in 2007 werd uw vader aangevallen waarna hij in het ziekenhuis belandde. Uzelf werd aangevallen in 2010 en uw moeder werd op 30 augustus 2011 vermoord. Daarnaast haalde u nog problemen aan omwille van uw huwelijk met een moslimmeisje. U bent een Sikh en huwde immers tegen de wil van haar familie met haar. Jullie leerden elkaar kennen op het college en liepen samen weg. Op 24 april 2012 huwden jullie. Toen u in Rourkela woonde werd uw vrouw ontvoerd door haar familie en vervolgens gedood op 5 september 2013. Haar familie is nog steeds op zoek naar u om wraak te nemen. Toen u in Moga woonde werd u op 4 april 2014 aangevallen. U besloot dat u niet langer in India kon blijven en besloot te vertrekken. U zocht een sponsor in Europa en vond een vrouw in Nederland. Dankzij haar kreeg u een visum voor 14 dagen voor Nederland. Bij aankomst in Nederland op 22 december 2014 nam zij uw documenten af. Zij wou dat u met haar trouwde en maakte seksueel misbruik van u. Op 10 februari 2015 kon u ontkomen en kwam u naar België waar u op 1 maart 2015 asiel aanvraagde. Bij aankomst in België verklaarde u dat uw naam N.S. was, dat u was geboren op 9 januari 1990 en de Fijiaanse nationaliteit had. Bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 17 april 2015 verklaarde u dat dit gelogen was. Bij terugkeer naar India vreest u G.S. en zijn broer Go.S. alsook uw schoonfamilie.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u op 17 april 2015 volgende documenten neer: : Foto's van uw huwelijk, uw PAN kaart, document over uw PAN kaart, een bundel schooldocumenten, een document van Kabir memorial college, een document van board of secondary education Orissa, uw registratie formulier als contractor, het registratie formulier van uw vader als contractor, de stemkaart van uw vader, een affidavit over de naam van uw vader, enkele medische documenten van uw vader, een document van het high court Orissa 2005, een document van het high court Orissa 2003, een brief van uw vader aan de rechter, een koopovereenkomst, een testament van uw grootmoeder een bundel documenten aangaande uw werk, uw studentenkaart, uw rijbewijs, documenten van de universiteit, documenten betreffende het versturen van post, bankuittreksels, een proces verbaal van de Belgische politie en een bundel arbeidscontracten, alles in kopie. Op 22 mei 2015 legde u van volgende stukken de originelen voor : het testament van uw grootmoeder, een bundel documenten van uw werk, uw studentenkaart, uw rijbewijs, enkele documenten van de universiteit, verzendingsbewijzen, bankuittreksels en uw PAN kaart.. Op 26 mei werden per mail nog volgende documenten neergelegd: het Final decree van de rechtbank, een email van uzelf, uw vliegticket en de beslissing over uw visa Nederland.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en na onderzoek van alle elementen in uw dossier wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aangetoond heeft, en dit omwille van de hieronder uiteengezette redenen.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u bij aankomst in België bewust tegen de Belgische autoriteiten, de overheid waar u bescherming aan vraagt, heeft gelogen over uw identiteit én uw asielmotieven. Bij aankomst verklaarde u N.S. te heten, de Fijiaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 9 januari 1990. Bij aanvang van het gehoor op CGVS geeft u echter toe over alles gelogen te hebben. (gehoorverslag 17/04/2015, p. 3). U gevraagd naar de reden verklaarde u dat u de persoon die u heeft gesponsord om u naar Europa te halen, de vrouw uit Nederland, vreesde en door haar in gevaar was (gehoorverslag 17/04/2015, p. 3). Hierdoor durfde u aan de Belgische autoriteiten niet de waarheid betreffende uw identiteit en nationaliteit te geven (gehoorverslag 17/04/2015, p. 4, 5). U zou deze verklaring reeds aan de Belgische politie hebben gegeven (gehoorverslag 17/04/2015, p. 3). Deze uitleg is merkwaardig daar er in het proces verbaal van de politie dat u voorlegt staat dat u met haar afspraak de naam N.S. aan te nemen. U zegt ook zelf dat zij ervan op de hoogte was dat u onder een valse naam asiel zou aanvragen (zie pv toegevoegd aan groene map, doc 29). Daarnaast bracht u haar zelf op de hoogte van uw verblijf in het opvangcentrum (zie pv toegevoegd aan groene map, doc 29). Dit is niet het gedrag dat men verwacht van een persoon die verklaart een andere persoon te vrezen. Bij uw

tweede gehoor verklaarde u dat u een andere naam (en nationaliteit) opgaf omdat u vreesde gerepatriëerd te worden en dat de vrouw uit Nederland u had aangeraden een andere identiteit op te geven. U was verstrooid en deed wat ze u had verteld (gehoorverslag 22/05/2015, p. 3). Op een asielzoeker rust evenwel de verplichting om van bij aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Wat er ook van zij, het feit dat u bij aanvang gelogen heeft over uw identiteit, een van de belangrijkste zaken van uw asielaanvraag, en over uw gehele asielrelaas komt uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede. Het dient gezegd dat deze manier van handelen niet getuigt van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Daarnaast is het verwarrend dat u om onduidelijke redenen in 2002 van naam en geboortedatum bent veranderd. U zou geboren zijn onder de naam S.S.S. op 22 januari 1987 (gehoorverslag 17/04/2015, p. 4). In 2002 zou uw vader uw naam hebben veranderd naar R.B. geboren op 22 januari 1985 (gehoorverslag 17/04/2015, p. 4). Hij zou dit hebben gedaan omwille van uw veiligheid en omwille van het feit dat u dan 18 jaar zou zijn en zou kunnen gaan werken (gehoorverslag 17/04/2015, p. 4, 5, 8, 22/05/2015, p. 2), later voegde u er nog aan toe dat dit gebeurde omdat u de oudste van de familie was (gehoorverslag 22/05/2015, p. 3). Uw veiligheid was in gevaar omwille van het grondconflict (gehoorverslag 22/05/2015, p. 6). Uw vader zou een van uw schooldocumenten hebben vervalst om zo identiteitsdocumenten voor u te bekomen (gehoorverslag 22/05/2015, p. 4, 6), eerder had u gezegd dat het met een affidavit was gebeurd (gehoorverslag 17/04/2015, p. 9). De redenen die u opgeeft voor deze verandering zijn echter weinig overtuigend, zo bent u van naam veranderd omwille van uw veiligheid maar bent u wel op dezelfde plaats blijven wonen (gehoorverslag 17/04/2015, p. 8) terwijl uw vader, eveneens betrokken in het conflict niet officieel van naam veranderde (gehoorverslag 22/05/2015, p. 3). Op basis van deze verklaring kan u het CGVS niet overtuigen dat u van naam diende te veranderen. U voegt er nog aan toe dat het werd gedaan zodanig dat u in het buitenland zou kunnen gaan studeren (gehoorverslag 17/04/2015, p. 4). Waarom u niet onder uw oude naam zou kunnen gaan studeren in het buitenland is echter geenszins duidelijk. Uw geboortedatum werd aangepast zodat u officieel zou kunnen werken en uw vader zou kunnen helpen, zo stelt u (gehoorverslag 17/04/2015, p. 5, 22/05/2015, p. 4). Uit uw schooldocumenten blijkt evenwel dat u nog naar de universiteit bent geweest (zie doc 26). Bovendien was het in India ook mogelijk om te werken onder de 18 jaar (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). De onduidelikheden rond uw veranderingen in uw persoonsgegevens worden nog versterkt door het feit dat er op de documenten van de rechtbank, een officiële overheidsinstantie in India, ook na 2002 nog steeds de naam S.S.S. staat geschreven (zie doc 12, 13, 15). Hetzelfde kan gezegd worden over het testament van uw grootmoeder dat dateert van 2009 (zie doc 22). volledigheidshalve dient er nog te worden opgemerkt dat u ten aanzien van de Belgische politie wel melding maakte van uw gewijzigde geboortedatum maar in het geheel niks zegt over uw naamsverandering (zie pv toegevoegd aan groene map, doc 29). Na eerst bewust gelogen te hebben over uw identiteit slaagt u er ook niet in duidelijke verklaringen omtrent uw identiteit en de redenen voor de veranderingen die hieraan werden aangebracht te geven, ondanks de door u neerlegde documenten.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u de Europese Unie legaal binnengekomen bent in Nederland op 22 december 2014 (gehoorverslag 17/04/2015, p. 5). U was in het bezit van een paspoort met een toeristenvisum voor Nederland. Volgens uw verklaringen bleef u tot 10 februari 2015 in Nederland (gehoorverslag 17/04/2015, p. 10) en kwam u vervolgens naar België. U diende hier pas op 1 maart 2015 een asielaanvraag in. Uw nalatigheid in Nederland een asielaanvraag in te dienen en uw laattijdige asielaanvraag in België doen voorts ernstige vragen rijzen bij uw beweerde vrees voor vervolging. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen ten zeerste uw algemene geloofwaardigheid. Daar komt nog bij dat ook uw overige verklaringen eveneens weinig overtuigend en ongeloofwaardig overkomen, zoals zal blijken uit wat volgt.

U vraagt asiel aan omwille van twee problemen. Het eerste betreft een grondconflict en het tweede een ere kwestie. Wat het grondconflict betreft dient er worden opgemerkt dat dit probleem geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat het door u aangehaalde probleem gemeenrechtelijk van aard is. U zou India ondermeer verlaten hebben omwille van een grondconflict dat u had met G.S.. Hij en zijn broer wilden de volledige grond, waaronder het deel van u en uw broer, in handen krijgen omdat het veel geld waard is (gehoorverslag 17/04/2015, p. 11, 12, 22/05/2015, 7). Het betreft aldus een interpersoonlijk probleem

met economische grondslag wat als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar India een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in art. 48/4 van de vreemdelingenwet omwille van dit probleem.

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan ingeroepen worden bij gebrek aan nationale bescherming. Van iemand die asiel aanvraagt kan men verwachten dat deze persoon eerst alle mogelijkheden tot bescherming in zijn land van herkomst heeft uitgeput of aannemelijk kan maken dat hij geen beroep kan doen op de nationale autoriteiten. Zulks is i.c. niet het geval. India wordt immers beschouwd als een land waar het in het algemeen voor burgers mogelijk is om bescherming te genieten (zie informatie die toegevoegd werd aan het administratieve dossier). Uit uw verklaringen blijkt ook niet dat de politie u niet wil helpen. U verklaarde dat uw vijanden de politie hebben omgekocht en ze u daarom niet wilden helpen (gehoorverslag 17/04/2015, p. 10). Dit betreft echter een loutere bewering van uw kant. Jullie gingen immers meermaals naar de politie en jullie verklaringen werden er genoteerd (gehoorverslag 22/05/2015, p. 8, 11, 13). Dat er verder niks mee gebeurde, kan aan tal van redenen te wijten zijn, e.g. gebrek aan bewijzen, gebrek aan getuigen, onderzoek is nog lopende, ... , en volstaat hoegenaamd niet om te besluiten dat uw eigen autoriteiten onwillig en / of onkundig zijn u te beschermen. Zonder aanwijsbare reden stellen dat uw vijanden hierachter zitten kan dan ook niet overtuigen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat er een rechtszaak inzake het grondconflict plaatsvond . Nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze rechtbank omgekocht zou zijn of u niet zou willen helpen. Immers verklaart u dat er bij de laatste beslissing werd besloten dat alles hetzelfde diende te blijven (gehoorverslag 17/04/2015, p.13, 22/05/2015, p. 7), i.c. dat de grond dus van u blijft , wat dus in uw voordeel is. Uit dit alles kan niet worden afgeleid dat de Indiase autoriteiten u niet zouden willen helpen. In dit verband kan ook nog opgemerkt worden dat India door de Belgische autoriteiten beschouwd wordt als een veilig land van herkomst. Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 11 mei 2012 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Dit KB is heden nog steeds van kracht.

Daarnaast zijn er nog enkele opmerkelijke vaststellingen die uw geloofwaardigheid verder ondermijnen. Vooreerst kan u niet duidelijk aangeven wanneer het conflict omtrent de grond een aanvang kende. U stelt de ene keer dat het 2001 was om later aan te halen dat het in 2002 of 2003 begon (gehoorverslag 17/04/2015, p. 14, 22/05/20115, p. 2, gehoorverslag 17/04/2015, p. 7, 8, 12, 13) gehoorverslag 17/04/2015, p. 10, 12, 14). Voorts mag het wel verbazen dat u sinds het ontstaan van het conflict, en dit tot 2013, wel altijd in dezelfde regio bent blijven wonen (gehoorverslag 17/04/2015, p. 8). Tot 2011 bleef u in de stad Barbil zelf wonen (gehoorverslag 17/04/2015, p. 8, 9), daarna woonde u in de omgeving van Barbil, steeds in hetzelfde district (gehoorverslag 17/04/2015, p. 9, 10). Men zou verwachten dat, mocht u echt omwille van uw vrees voor G.S. steeds verhuisd zijn, u zich verder weg zou gevestigd hebben en niet steeds in dezelfde buurt zou zijn blijven wonen waar u gemakkelijk zou kunnen gevonden worden.

Er zouden enkele aanvallen geweest zijn op uw familie, maar u kan over geen van deze aanvallen overtuigend vertellen. Zo zou uw vader zijn aangevallen in 2007 (gehoorverslag 17/04/2015, p. 10). Het voorgelegde medische attest dat deze aanval dient aan te tonen kan echter niet overtuigen. Het betreft een loutere verklaring dat uw vader een beperking heeft en het verschaft voorts wat medische informatie. Nergens uit dit attest blijkt dat uw vader zijn beperking en medische problemen het gevolg zijn van de door u aangehaalde aanval. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts slechts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen (zie doc 11). Uzelf zou in 2010 zijn aangevallen maar u heeft geen bewijs dat dit door G.S. was. U bent eerder nooit door hem lastiggevallen, nochtans begonnen de problemen rond 2002 en bleef u tot 2013 in dezelfde buurt wonen (zie supra). Uw moeder zou dan weer in 2011 door G.S. en zijn entourage zijn vermoord, zo stelt u (gehoorverslag 17/04/2015, p. 7). Het feit dat uw vijanden uw moeder hebben vermoord berust eveneens op een louter vermoeden. U verklaarde dat noch u, noch uw vader en broer thuis waren op het moment van haar overlijden (gehoorverslag 17/04/2015, p. 7). U zou uw moeder gezien hebben en u zag dat ze was gewurgd. U weet dat ze werd vermoord omdat haar ogen open waren toen u haar zag (gehoorverslag 22/05/2015, p. 12). Dit is echter geen overtuigend bewijs. Bovendien verklaarde ook de politie dat uw moeder op natuurlijke wijze is overleden (gehoorverslag 22/05/2015, p. 12). U gaat hier

echter niet mee akkoord. U spreekt van een complot omdat uw moeder snel werd gecremeerd (gehoorverslag 17/04/2015, p. 8). Hieruit blijkt evenmin dat uw moeder werd vermoord door G.S. en zijn entourage. Er was niemand thuis op het moment van het gebeurde en er zijn dus geen getuigen die uw versie kunnen staven. U legt ook geen enkel overtuigend begin van bewijs voor die uw verklaringen aangaande de moord op uw moeder en de aanval op uzelf kunnen staven. Deze vaststellingen ondermijnen verder uw geloofwaardigheid.

Wat uw tweede probleem betreft dient er te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die zou hebben ondervonden omwille van uw huwelijk met een moslim-meisje. U zou uw vrouw leren kennen hebben in 2009 toen u op het college zat. Jullie werden verliefd en in 2012 zijn jullie getrouwd. Om te kunnen trouwen zouden jullie weggelopen zijn en jullie zouden gehuwd zijn in een Hindoe-tempel. Uw vrouw zou later ontvoerd zijn en op 5 september 2013 vermoord zijn door haar familie (gehoorverslag 17/04/2015, p. 11). U kan hier echter geen informatie over geven. De zus van uw vrouw zou u op de hoogte hebben gebracht van haar dood (gehoorverslag 22/05/2015, p. 10). Als er u echter meer informatie wordt gevraagd over haar dood slaagt u er niet in een duidelijk antwoord te geven en blijft u eerder vaag. U heeft er geen idee van wat er juist is gebeurd, haar zus zou niet meer verteld hebben (gehoorverslag 22/05/2015, p. 10). Dit is echter onvoldoende om uw onwetendheid te vergoelijken. Van iemand die een dierbaar persoon verliest kan redelijkerwijs verwacht worden dat deze alles in het werk zou stellen om hierover meer informatie te weten te komen. Bovendien bent u nog tot begin 2013 in de regio blijven wonen. Men kan verwachten dat mocht haar familie echt op wraak uit zijn ze eerder actie zouden ondernomen hebben. De familie van uw vrouw was immers van bij het begin op de hoogte van uw relatie met haar (gehoorverslag 17/04/2015, p. 15, 16, 22/05/2015, 11). Bovendien legt u geen enkel tastbaar begin van bewijs voor aangaande de dood van uw echtgenote. Op basis van deze vaststellingen kan er ook aan dit deel van uw relaas geen geloof worden gehecht.

Uw verklaring dat uw vijanden van het grondconflict en uw schoonfamilie de handen in elkaar hebben geslagen hebben om u te vervolgen berust op een louter vermoeden (gehoorverslag 17/04/2015, p. 11). Op 4 april 2014 werd u onderweg naar huis in beschoten door onbekende mannen, u heeft er geen idee van wie ze waren (gehoorverslag 22/05/2015, p. 9). Dat dit incident verband houdt met uw problemen betreffende de grond of uw schoonfamilie kan u geen enkel manier staven. Evengoed kan het een louter crimineel feit zijn geweest. Bovendien bent u nadien nog acht maanden in India, niet zo ver van de plaats waar werd beschoten, blijven wonen, dit zonder verdere problemen (gehoorverslag 22/05/2015, p. 9). Indien u daadwerkelijk de mening bent toegedaan dat G.S. en zijn entourage dan wel uw schoonfamilie u beschoten kan logischerwijs worden verondersteld dat u deze regio zo snel mogelijk zou hebben verlaten om te vermijden om aan hen te ontkomen.

Bij dit alles komt nog dat uw vader en uw broer nog vaak in de regio van Barbil komen en zij geen verdere problemen meer hebben gekend (gehoorverslag 22/05/2015, p. 7, 12, 13). Meer nog, uw broer heeft zelf nog geen enkel probleem ondervonden, hoewel ook hij recht heeft op de grond en betrokken is bij de rechtszaak over de grond. U probeert dit te verklaren door te stellen dat uw broer de jongste was en jullie probeerden hem er niet bij te betrekken (gehoorverslag 22/05/2015, p. 12). Deze verklaring kan niet overtuigen daar uw broer sowieso ook betrokken is bij de rechtszaak betreffende de grond. Uw vader zou dan weer met rust gelaten worden omdat hij door de eerste aanval gewond raakte (gehoorverslag 22/05/2015, p. 7, 12). Gezien u verder verklaarde dat uw vijanden ermee dreigden uw hele familie te vermoorden is het wel merkwaardig dat ze uw vader met rust zouden laten omdat hij voordien reeds gewond raakte en ze uw broer helemaal met rust zouden laten (gehoorverslag 22/05/2015, p. 10, 13).

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Gezien, zoals hierboven uitvoerig uiteengezet, er ernstige twijfels bestaan omtrent uw identiteit, kunnen deze stukken niet als overtuigend bewijs beschouwd worden. Uw PAN kaart en bijhorend document (doc 2, 3), hoewel origineel, hebben geen meerwaarde gezien uw onduidelijke verklaringen aangaande uw identiteit. Dit geldt zeker daar u zelf verklaarde dat uw vader documenten vervalste om voor u een nieuwe identiteit te bekomen (gehoorverslag 22/05/2015, 4, 6). Uw schooldocumenten (doc 4, 5, 6, 24, 26), de foto's van uw huwelijk (doc 1) en de documenten van uw werkgevers (doc 16, 23) kunnen geenszins uw problemen aantonen. Hetzelfde geldt voor uw bankkuiittreksels (doc 28), uw vliegtuigticket en de weigering van uw visumaanvraag (doc 19, 20). De mail van uzelf gericht aan het CGVS (doc 18) heeft geen bijkomende bewijswaarde. De documenten van uw vader, zijn stemkaart (doc 9) en het affidavit betreffende zijn naam (doc 10), brengen geen verdere duidelijkheid over uw identiteit noch voegen dit iets wezenlijks toe aan uw relaas. Een affidavit is een loutere verklaring voor een advocaat of notaris. Er wordt enkel geacteerd wat de persoon verklaarde. Het feit dat deze verklaring afgelegd werd bij een notaris of advocaat en door hen ondertekend werd, geeft de inhoud van de verklaring geen bijkomende bewijswaarde. Wat de documenten betreffende het grondconflict en de documenten van de rechtbank (doc 12, 13, 15 17, 22) betreft, dient allereerst ook te worden opgemerkt dat, gezien de eerdere bevindingen aangaande uw identiteit, het geenszins vaststaat dat deze stukken op u betrekking hebben.

Dit terzijde, deze stukken kunnen hoogstens aantonen dat er een rechtszaak liep omwille van een grondconflict maar deze stukken tonen geenszins aan dat u hierdoor, bij een terugkeer naar India, dient te vrezen voor vervolging of een risico loopt. De brief van uw vader (doc 14) gericht aan de rechter betreft een loutere verklaring die evenwel door eender wie kan zijn opgesteld. Deze verklaring heeft hoe dan ook geen officieel karakter waardoor er geen bewijswaarde kan aan worden toegekend. Bovendien kan u van de meeste documenten slechts een kopie neerleggen. Kopieën hebben gezien het makkelijk te vervalsen karakter geen bewijswaarde. Het dient bovendien gezegd dat documenten sowieso slechts enige bewijswaarde hebben wanneer ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat. i.c. niet het geval is.

Ofschoon het CGVS op basis van uw verklaringen oordeelt dat u geen vrees kunt aantonen bij terugkeer naar India kan in het algemeen gesteld worden dat er bovendien geen redenen zijn waarom u zich niet in een andere regio van India kan vestigen.

Uit wat voorafgaat dient te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aan te tonen. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan u worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker neemt er vooreerst akte van dat de nadruk van het onderzoek door verweerder vooral werd gericht op het grondconflict, terwijl de essentie van zijn vrees volgens hem nochtans voortvloeit uit zijn huwelijk met een moslimmeisje. *"In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoeker voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoeker te besluiten."*

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij bij de aanvang van zijn gehoor heeft aangegeven dat hij bewust had gelogen over zijn naam. Onder invloed van een Nederlandse vrouw, met wiens hulp hij naar Europa reisde, gebruikte hij een zelf verzonnen, valse identiteit bij zijn asielaanvraag in België. Met betrekking tot deze Nederlandse vrouw, stond hij met zijn rug tegen de muur, daar deze vrouw zijn vader begon te bedreigen dat zij verzoeker iets zou aandoen. Vervolgens biechtte zijn vader op waar verzoeker verbleef en drong hij er bij verzoeker op aan contact op te nemen met de Nederlandse vrouw omdat verzoeker toch veilig verbleef in het opvangcentrum. Uit angst heeft verzoeker de Nederlandse vrouw opgebeld en gezegd waar hij verbleef. De eerste keer kwam de Nederlandse vrouw alleen op bezoek en vroeg zij om mee te komen en te trouwen, hetgeen verzoeker weigerde. Nadien kwam zij steeds langs met twee mannen. *"Hangende deze procedure zal er nog een verklaring gevoegd worden van een medewerker van het opvangcentrum die kan getuigen dat verzoeker werd lastiggevallen door een Nederlandse vrouw tijdens zijn verblijf in het Rode Kruis."* Tot op vandaag krijgt verzoekers familie nog steeds dreigtelefoons van de Nederlandse vrouw. Verzoeker wijst er verder op dat hij op 10 februari toekwam op Belgisch grondgebied en op 11 februari een asielaanvraag indiende.

Vervolgens stelt verzoeker dat zijn vader verzoekers naam en geboortedatum wijzigde omwille van verzoekers veiligheid en omdat verzoeker dan 18 jaar zou zijn en zou kunnen gaan werken of studeren in een andere staat, waarbij "staat" dient geïnterpreteerd als een andere staat binnen India. Verzoeker wijst erop dat hij onder de leeftijd van 18 jaar geen "civil contractor license" kon krijgen. Dat op de documenten van de rechtbank ook na 2002 nog steeds de naam S.S.S. staat geschreven, wijt verzoeker aan de wettelijke verplichting dat gedurende de hele zaak dezelfde naam wordt behouden. verzoeker verwijst dienaangaande naar de vermelding van zijn valse naam op de bestreden beslissing. De affidavit toont zowel verzoekers oude als nieuwe naam aan.

Verder benadrukt verzoeker dat hij meermaals contact zocht met de lokale politie, die telkens liet weten niets te kunnen doen, zodat verzoeker geen bewijs van zijn komst kreeg. Zijn verklaring dat hij het gevoel had dat de autoriteiten waren omgekocht en hem daarom niet wilden helpen, is volgens hem niet zo irreëel, hetgeen blijkt uit een aantal internatikiels. Diegenen in India die rijk zijn, genieten door corruptie de bescherming van de politie en de overheid. De gebroeders S. maken daar volgens hem ook al jaren misbruik van.

Voorts legt verzoeker nog een aantal stukken neer te staving van zijn identiteit en asielrelaas.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoeker wijst erop dat hij in India verwondingen heeft opgelopen, waardoor hij in 2014 India verliet. Hij legt dienaangaande twee medische attesten neer. Hij meent dat zijn littekens een begin van bewijs vormen van zijn asielrelaas. Hij verwijst naar twee arresten van het Europees Hof voor de rechten van de mens: het arrest *I. t. Zweden* van 5 september 2013 en het arrest *R.J. t. Frankrijk* van 19 september 2013. Deze Europese rechtspraak houdt volgens hem in dat een medisch attest wel degelijk de bewijslast in asielzaken kan omkeren. Wanneer de asielzoeker een medisch attest voorlegt waaruit fysieke sporen of psychische problemen blijken van vroegere vervolgingen, komt het volgens hem aan de asielinstanties toe om dit grondig te onderzoeken. Hij meent dat de cumul van zijn specifieke toestand en het bewijs van de in het verleden opgelopen fysieke en psychische pijn moet leiden tot een erkenning als vluchteling.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kopie van zijn "bijlage 26" (stuk 3), twee medische attesten (stukken 4 en 5), een overlijdensattest van zijn echtgenote (stuk 6), een "First Information Report" (FIR) van 6 september 2013 (stuk 7), een "Transfer Clearance Form" (stuk 8), een "*Bewijs bekering echtgenote*" (stuk 9), informatie met betrekking tot hem toegezonden stukken (stukken 10.a-10.c) en informatie met betrekking tot zijn echte naam, R.B. (stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeker heeft getracht de Belgische asielinstanties intentioneel te misleiden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid. Hoewel verzoeker in onderhavig verzoekschrift tracht een verschoning te bieden voor zijn leugenachtige verklaringen met betrekking tot zijn naam en geboortedatum, hetgeen in feite slechts een herhaling is van zijn verklaringen dienaangaande, terwijl het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen geenszins een dienstig verweer is, geeft hij toe dat hij hierover heeft gelogen. Het voorgaande klemmt des te meer daar verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat de Nederlandse vrouw, met wiens hulp hij naar Europa zou hebben gereisd, hem en zijn familie bedreigde en zijn familie nog steeds lastig valt, terwijl uit het door hem neergelegde proces-verbaal van de Belgische politie te Grace-Hollogne (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) blijkt dat hij geen melding maakte van een bedreiging van zijn vader en hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat zijn familie niet langer door deze vrouw kon worden bedreigd omdat zijn vader het telefoonnummer had veranderd (gehoorverslag CGVS, p. 14). Aldus dient vastgesteld dat verzoeker nog steeds tracht de Belgische asielinstanties te misleiden.

Verder toont verzoeker geenszins aan de hand van objectieve informatie aan dat het noodzakelijk zou zijn om voor een "civil contractor license" 18 jaar of ouder te zijn in India, temeer daar uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat het in India mogelijk is om te werken onder 18 jaar. Evenmin toont verzoeker aan waarom zijn naam en geboortedatum zouden moeten worden gewijzigd opdat hij in een andere staat binnen India zou kunnen studeren of dat het in India een wettelijke verplichting zou zijn om gedurende het ganse verloop van een juridische procedure dezelfde naam aan te houden. Verder kan niet worden ingezien en evenmin verduidelijkt verzoeker in zijn verzoekschrift op welke wijze een afprint van een vliegticket en een document van het Nederlandse IND (verzoekschrift, stuk 11) de vaststellingen met betrekking tot verzoekers naam en geboortedatum zouden kunnen wijzigen.

Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld als volgt:

"Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u bij aankomst in België bewust tegen de Belgische autoriteiten, de overheid waar u bescherming aan vraagt, heeft gelogen over uw identiteit én uw asielmotieven. Bij aankomst verklaarde u N.S. te heten, de Fijiaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 9 januari 1990. Bij aanvang van het gehoor op CGVS geeft u echter toe over alles gelogen te hebben. (gehoorverslag 17/04/2015, p. 3). U gevraagd naar de reden verklaarde u dat u de persoon die u heeft gesponsord om u naar Europa te halen, de vrouw uit Nederland, vreesde en door haar in gevaar was (gehoorverslag 17/04/2015, p. 3). Hierdoor durfde u aan de Belgische autoriteiten niet de waarheid betreffende uw identiteit en nationaliteit te geven (gehoorverslag 17/04/2015, p. 4, 5). U zou deze verklaring reeds aan de Belgische politie hebben gegeven (gehoorverslag 17/04/2015, p. 3). Deze uitleg is merkwaardig daar er in het proces verbaal van de politie dat u voorlegt staat dat u met haar afspraak de naam N.S. aan te nemen. U zegt ook zelf dat zij ervan op de hoogte was dat u onder een valse naam asiel zou aanvragen (zie pv toegevoegd aan groene map, doc 29). Daarnaast bracht u haar zelf op de hoogte van uw verblijf in het opvangcentrum (zie pv toegevoegd aan groene map, doc 29). Dit is niet het gedrag dat men verwacht van een persoon die verklaart een andere persoon te vrezen. Bij uw tweede gehoor verklaarde u dat u een andere naam (en nationaliteit) opgaf omdat u vreesde gerepatriëerd te worden en dat de vrouw uit Nederland u had aangeraden een andere identiteit op te geven. U was verstrooid en deed wat ze u had verteld (gehoorverslag 22/05/2015, p. 3). Op een asielzoeker rust evenwel de verplichting om van bij aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Wat er ook van zij, het feit dat u bij aanvang gelogen heeft over uw identiteit, een van de belangrijkste zaken van uw asielaanvraag, en over uw gehele asielrelaas komt uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede. Het dient gezegd dat deze manier van handelen niet getuigt van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Daarnaast is het verwarrend dat u om onduidelijke redenen in 2002 van naam en geboortedatum bent veranderd. U zou geboren zijn onder de naam S.S.S. op 22 januari 1987 (gehoorverslag 17/04/2015, p. 4). In 2002 zou uw vader uw naam hebben veranderd naar R.B. geboren op 22 januari 1985 (gehoorverslag 17/04/2015, p. 4). Hij zou dit hebben gedaan omwille van uw veiligheid en omwille van het feit dat u dan 18 jaar zou zijn en zou kunnen gaan werken (gehoorverslag 17/04/2015, p. 4, 5, 8, 22/05/2015, p. 2), later voegde u er nog aan toe dat dit gebeurde omdat u de oudste van de familie was (gehoorverslag 22/05/2015, p. 3). Uw veiligheid was in gevaar omwille van het grondconflict (gehoorverslag 22/05/2015, p. 6). Uw vader zou een van uw schooldocumenten hebben vervalst om zo identiteitsdocumenten voor u te bekomen (gehoorverslag 22/05/2015, p. 4, 6), eerder had u gezegd dat het met een affidavit was gebeurd (gehoorverslag 17/04/2015, p. 9). De redenen die u opgeeft voor deze verandering zijn echter weinig overtuigend, zo bent u van naam veranderd omwille van uw veiligheid maar bent u wel op dezelfde plaats blijven wonen (gehoorverslag 17/04/2015, p. 8) terwijl uw vader, eveneens betrokken in het conflict niet officieel van naam veranderde (gehoorverslag 22/05/2015, p. 3). Op basis van deze verklaring kan u het CGVS niet overtuigen dat u van naam diende te veranderen. U voegt er nog aan toe dat het werd gedaan zodanig dat u in het buitenland zou kunnen gaan studeren (gehoorverslag 17/04/2015, p. 4). Waarom u niet onder uw oude naam zou kunnen gaan studeren in het buitenland is echter geenszins duidelijk. Uw geboortedatum werd aangepast zodat u officieel zou kunnen werken en uw vader zou kunnen helpen, zo stelt u (gehoorverslag 17/04/2015, p. 5, 22/05/2015, p. 4). Uit uw schooldocumenten blijkt evenwel dat u nog naar de universiteit bent geweest (zie doc 26). Bovendien was het in India ook mogelijk om te werken onder de 18 jaar (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). De onduidelikheden rond uw veranderingen in uw persoonsgegevens worden nog versterkt door het feit dat er op de documenten van de rechtbank, een

officiële overheidsinstantie in India, ook na 2002 nog steeds de naam S.S.S. staat geschreven (zie doc 12, 13, 15). Hetzelfde kan gezegd worden over het testament van uw grootmoeder dat dateert van 2009 (zie doc 22). volledigheidshalve dient er nog te worden opgemerkt dat u ten aanzien van de Belgische politie wel melding maakte van uw gewijzigde geboortedatum maar in het geheel niks zegt over uw naamsverandering (zie pv toegevoegd aan groene map, doc 29). Na eerst bewust gelogen te hebben over uw identiteit slaagt u er ook niet in duidelijke verklaringen omtrent uw identiteit en de redenen voor de veranderingen die hieraan werden aangebracht te geven, ondanks de door u neerlegde documenten.”

Deze motieven worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar verzoeker er akte van neemt dat de nadruk van het onderzoek vanwege verweerder vooral gericht was op het grondconflict, terwijl volgens hem zijn vrees omwille van zijn huwelijk met een moslimmeisje de essentie uitmaakt, kan niet worden ingezien op welke wijze deze opmerking de motieven in de bestreden beslissing zou kunnen weerleggen.

Verder stelt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht als volgt: *“Daar waar verzoeker terecht opmerkt dat in de bestreden beslissing verkeerdelijk wordt opgemerkt dat hij op 1 maart 2015 asiel zou hebben aangevraagd, benadrukt verweerder dat hier slechts een bijkomend motief betreft, dat niet van aard is de algehele beoordeling van verzoekers asielaanvraag te wijzigen.”*

Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en asielmotieven, meer bepaald een grondconflict met de gebroeders S., geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève. Verzoeker ontwikkelt geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terecht besluitvorming.

Met betrekking tot zijn vrees omwille van zijn beweerde huwelijk met een moslimmeisje, wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld als volgt:

“Wat uw tweede probleem betreft dient er te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die zou hebben ondervonden omwille van uw huwelijk met een moslim-meisje. U zou uw vrouw leren kennen hebben in 2009 toen u op het college zat. Jullie werden verliefd en in 2012 zijn jullie getrouwd. Om te kunnen trouwen zouden jullie weggelopen zijn en jullie zouden gehuwd zijn in een Hindoe-tempel. Uw vrouw zou later ontvoerd zijn en op 5 september 2013 vermoord zijn door haar familie (gehoorverslag 17/04/2015, p. 11). U kan hier echter geen informatie over geven. De zus van uw vrouw zou u op de hoogte hebben gebracht van haar dood (gehoorverslag 22/05/2015, p. 10). Als er u echter meer informatie wordt gevraagd over haar dood slaagt u er niet in een duidelijk antwoord te geven en blijft u eerder vaag. U heeft er geen idee van wat er juist is gebeurd, haar zus zou niet meer verteld hebben (gehoorverslag 22/05/2015, p. 10). Dit is echter onvoldoende om uw onwetendheid te vergoelijken. Van iemand die een dierbaar persoon verliest kan redelijkerwijs verwacht worden dat deze alles in het werk zou stellen om hierover meer informatie te weten te komen. Bovendien bent u nog tot begin 2013 in de regio blijven wonen. Men kan verwachten dat mocht haar familie echt op wraak uit zijn ze eerder actie zouden ondernomen hebben. De familie van uw vrouw was immers van bij het begin op de hoogte van uw relatie met haar (gehoorverslag 17/04/2015, p. 15, 16, 22/05/2015, 11). Bovendien legt u geen enkel tastbaar begin van bewijs voor aangaande de dood van uw echtgenote. Op basis van deze vaststellingen kan er ook aan dit deel van uw relaas geen geloof worden gehecht.

Uw verklaring dat uw vijanden van het grondconflict en uw schoonfamilie de handen in elkaar hebben geslagen hebben om u te vervolgen berust op een louter vermoeden (gehoorverslag 17/04/2015, p. 11). Op 4 april 2014 werd u onderweg naar huis in beschoten door onbekende mannen, u heeft er geen idee van wie ze waren (gehoorverslag 22/05/2015, p. 9). Dat dit incident verband houdt met uw problemen betreffende de grond of uw schoonfamilie kan u geen enkel manier staven. Evengoed kan het een louter crimineel feit zijn geweest. Bovendien bent u nadien nog acht maanden in India, niet zo ver van de plaats waar werd beschoten, blijven wonen, dit zonder verdere problemen (gehoorverslag 22/05/2015, p. 9). Indien u daadwerkelijk de mening bent toegedaan dat G.S. en zijn entourage dan wel uw schoonfamilie u beschoten kan logischerwijs worden verondersteld dat u deze regio zo snel mogelijk zou hebben verlaten om te vermijden om aan hen te ontkomen.

Bij dit alles komt nog dat uw vader en uw broer nog vaak in de regio van Barbil komen en zij geen verdere problemen meer hebben gekend (gehoorverslag 22/05/2015, p. 7, 12, 13). Meer nog, uw broer heeft zelf nog geen enkel probleem ondervonden, hoewel ook hij recht heeft op de grond en betrokken is bij de rechtszaak over de grond. U probeert dit te verklaren door te stellen dat uw broer de jongste was en jullie probeerden hem er niet bij te betrekken (gehoorverslag 22/05/2015, p. 12). Deze verklaring kan niet overtuigen daar uw broer sowieso ook betrokken is bij de rechtszaak betreffende de grond. Uw vader zou dan weer met rust gelaten worden omdat hij door de eerste aanval gewond raakte (gehoorverslag 22/05/2015, p. 7, 12). Gezien u verder verklaarde dat uw vijanden ermee dreigden uw hele familie te vermoorden is het wel merkwaardig dat ze uw vader met rust zouden laten omdat hij voordien reeds gewond raakte en ze uw broer helemaal met rust zouden laten (gehoorverslag 22/05/2015, p. 10, 13)."

Wat betreft de stukken die verzoeker bij onderhavig verzoekschrift voegt, dient vooreerst opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Aangaande de medische attesten (stukken 4 en 5) dient opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Betreffende het overlijdensattest van zijn echtgenote (stuk 6) dient vastgesteld dat dit attest geen informatie bevat over de omstandigheden waarin zijn echtgenote zou zijn komen te overlijden. Verweerder wijst er in zijn nota met opmerkingen bovendien terecht op dat dit attest een schrijffout bevat ('concil' in de plaats van 'council'), hetgeen verder afbreuk doet aan de authenticiteit en de bewijswaarde van dit stuk. De FIR (stuk 7) is slechts de eenzijdige registratie van een individuele klacht en ontbeert dan ook objectieve bewijswaarde ingeval van het ontbreken, zoals *in casu*, van geloofwaardige verklaringen. Uit het "Transfer Clearance Form" (stuk 8) blijkt geenszins dat verzoeker diende te verhuizen om het leven van zijn echtgenote te redden. Wat betreft het "bewijs" dat zijn echtgenote zich bekeerde, merkt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht het volgende op: "**Ook wat het attest van de Gurudwara Singh Sabha Committee van 20 juli 2012 betreft, toont verzoeker, gezien zijn wisselende en bevreemde verklaringen over zijn identiteit, geenszins aan dat dit document op hem betrekking heeft. Het is overigens zeer merkwaardig te moeten vaststellen dat verzoeker, wanneer hem gevraagd werd naar zijn huwelijk in de Hindu tempel, geenszins aangegeven heeft dat zijn toenmalige echtgenote zich bekeerd had tot de religie van de Sikhs. Integendeel, verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat hij en zijn echtgenote niet konden huwen in een Sikh tempel, juist omdat zijn vrouw moslima was (zie gehoorverslag CGVS 17 april 2015, p. 16). Het door verzoeker neergelegde attest geniet bijgevolg geen objectieve bewijswaarde, nu dit stuk niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen.**" Tot slot kan niet worden ingezien op welke wijze het feit dat verzoekers documenten per vergissing eerst naar Frankrijk werden gestuurd (stuk 10) de motieven in de bestreden beslissing zou kunnen weerleggen.

De Europese rechtspraak waarnaar verzoeker verwijst, doet evenmin afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing, aangezien verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen welk onderdeel "*van haar specifieke toestand*" volgens hem onvoldoende betrokken zou zijn geweest bij de beoordeling van zijn asielaanvraag. Verzoeker toont dan ook geenszins aan dat hij zich in een gelijkaardige situatie zou bevinden als deze waarvan sprake in de vermelde arresten van het Europees Hof voor de rechten van de mens.

Gezien het voorgaande wordt de hoger geciteerde motivering uit de bestreden beslissing door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Wat betreft zijn aangevoerde vrees omwille van het grondconflict met de gebroeders S. wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld als volgt:

“Er dient vooreerst te worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan ingeroepen worden bij gebrek aan nationale bescherming. Van iemand die asiel aanvraagt kan men verwachten dat deze persoon eerst alle mogelijkheden tot bescherming in zijn land van herkomst heeft uitgeput of aannemelijk kan maken dat hij geen beroep kan doen op de nationale autoriteiten. Zulks is i.c. niet het geval. India wordt immers beschouwd als een land waar het in het algemeen voor burgers mogelijk is om bescherming te genieten (zie informatie die toegevoegd werd aan het administratieve dossier). Uit uw verklaringen blijkt ook niet dat de politie u niet wil helpen. U verklaarde dat uw vijanden de politie hebben omgekocht en ze u daarom niet wilden helpen (gehoorverslag 17/04/2015, p. 10). Dit betreft echter een loutere bewering van uw kant. Jullie gingen immers meermaals naar de politie en jullie verklaringen werden er genoteerd (gehoorverslag 22/05/2015, p. 8, 11, 13). Dat er verder niks mee gebeurde, kan aan tal van redenen te wijten zijn, e.g. gebrek aan bewijzen, gebrek aan getuigen, onderzoek is nog lopende, ... , en volstaat hoegenaamd niet om te besluiten dat uw eigen autoriteiten onwillig en / of onkundig zijn u te beschermen. Zonder aanwijsbare reden stellen dat uw vijanden hierachter zitten kan dan ook niet overtuigen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat er een rechtszaak inzake het grondconflict plaatsvond . Nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze rechtbank omgekocht zou zijn of u niet zou willen helpen. Immers verklaart u dat er bij de laatste beslissing werd besloten dat alles hetzelfde diende te blijven (gehoorverslag 17/04/2015, p.13, 22/05/2015, p. 7), i.c. dat de grond dus van u blijft , wat dus in uw voordeel is. Uit dit alles kan niet worden afgeleid dat de Indiase autoriteiten u niet zouden willen helpen. In dit verband kan ook nog opgemerkt worden dat India door de Belgische autoriteiten beschouwd wordt als een veilig land van herkomst. Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 11 mei 2012 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Dit KB is heden nog steeds van kracht.

Daarnaast zijn er nog enkele opmerkelijke vaststellingen die uw geloofwaardigheid verder ondermijnen. Vooreerst kan u niet duidelijk aangeven wanneer het conflict omtrent de grond een aanvang kende. U stelt de ene keer dat het 2001 was om later aan te halen dat het in 2002 of 2003 begon (gehoorverslag 17/04/2015, p. 14, 22/05/2011, p. 2, gehoorverslag 17/04/2015, p. 7, 8, 12, 13) gehoorverslag 17/04/2015, p. 10, 12, 14). Voorts mag het wel verbazen dat u sinds het ontstaan van het conflict, en dit tot 2013, wel altijd in dezelfde regio bent blijven wonen (gehoorverslag 17/04/2015, p. 8). Tot 2011 bleef u in de stad Barbil zelf wonen (gehoorverslag 17/04/2015, p. 8, 9), daarna woonde u in de omgeving van Barbil, steeds in hetzelfde district (gehoorverslag 17/04/2015, p. 9, 10). Men zou verwachten dat, mocht u echt omwille van uw vrees voor G.S. steeds verhuisd zijn, u zich verder weg zou gevestigd hebben en niet steeds in dezelfde buurt zou zijn blijven wonen waar u gemakkelijk zou kunnen gevonden worden.

Er zouden enkele aanvallen geweest zijn op uw familie, maar u kan over geen van deze aanvallen overtuigend vertellen. Zo zou uw vader zijn aangevallen in 2007 (gehoorverslag 17/04/2015, p. 10). Het voorgelegde medische attest dat deze aanval dient aan te tonen kan echter niet overtuigen. Het betreft een loutere verklaring dat uw vader een beperking heeft en het verschaft voorts wat medische informatie. Nergens uit dit attest blijkt dat uw vader zijn beperking en medische problemen het gevolg zijn van de door u aangehaalde aanval. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts slechts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen (zie doc 11). Uzelf zou in 2010 zijn aangevallen maar u heeft geen bewijs dat dit door G.S. was. U bent eerder nooit door hem lastiggevallen, nochtans begonnen de problemen rond 2002 en bleef u tot 2013 in dezelfde buurt wonen (zie supra). Uw moeder zou dan weer in 2011 door G.S. en zijn entourage zijn vermoord, zo stelt u (gehoorverslag 17/04/2015, p. 7). Het feit dat uw vijanden uw moeder hebben vermoord berust eveneens op een louter vermoeden. U verklaarde dat noch u, noch uw vader en broer thuis waren op het moment van haar overlijden (gehoorverslag 17/04/2015, p. 7). U zou uw moeder gezien hebben en

u zag dat ze was gewurgd. U weet dat ze werd vermoord omdat haar ogen open waren toen u haar zag (gehoorverslag 22/05/2015, p. 12). Dit is echter geen overtuigend bewijs. Bovendien verklaarde ook de politie dat uw moeder op natuurlijke wijze is overleden (gehoorverslag 22/05/2015, p. 12). U gaat hier echter niet mee akkoord. U spreekt van een complot omdat uw moeder snel werd gecremeerd (gehoorverslag 17/04/2015, p. 8). Hieruit blijkt evenmin dat uw moeder werd vermoord door G.S. en zijn entourage. Er was niemand thuis op het moment van het gebeurde en er zijn dus geen getuigen die uw versie kunnen staven. U legt ook geen enkel overtuigend begin van bewijs voor die uw verklaringen aangaande de moord op uw moeder en de aanval op uzelf kunnen staven. Deze vaststellingen ondermijnen verder uw geloofwaardigheid."

In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen deze pertinente motivering, zodat deze door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER